

“పోలీసులకు సామంతుడే ఏటనుకున్నా చే నంజా చెట్టు చేసిగల్గు జాగ్రత్త..”

“వాడయ్యో నన్నాదిలేయ్..”

“వాడిలేయ్యోలా! హా... హా... హా... నా చేతిలో చిక్కిందెవతె నా తప్పించుకుందా... ఈరోజు నిన్ను కుక్కబొడిచేస్తాను చూస్తో!”

“వాంటరి ఆడదాన్ని.... నా మానం తీకయ్యో!”

“భలే జోకేళావే... వాంటరిగా ఆడదొరికినా.. ఆడ గాడిదె నాసరే మానంతిక మా యిమ్మే... ని నోట్లో ఏలేట్టుకుంటూంటాదే ఏ ఎడవె నా! అందులోనూ ఈ ఎర్రబోపి ఎంకటస్యామి.... నా సామిరంగా.... మా.... నిగ నిగ లాడిపో తూండాదే నీ వొళ్లు ఇస్సాంజెల్లెద్దకంటే బాగుం దంటే నమ్మో!”

“నీ జిమ్మూడా.... అట్లా ఎనుబోతులా పైక బద్దాస్యావే. ఆడదంటే అలాసా”

“అమ్మ.... నీయమ్మ బజారు నంజా నమ్మే తోసేనావుదే! వెగా సినేమా దై లాగులు ఇంక ఇంక నిన్నాదిలేది లేదు.... ‘రేపు’ చేసేసెయ్యో ల్పిందే ఇది చేపనుకాదు.... యిలని.... ఇంత సేపు పుక్కుంటే.... పరి రెచ్చిపోతున్నావే.... నిన్ను.... నిన్ను.... పూ... యా....!”

“అయ్యో నా మానం తీసేస్తున్నాడు.... రక్షించండి రక్షించండి....!”

సమయం రాత్రి పన్నెండు.... పోలీసులకు సామి ఇంట్లో అంకమ్మ శివాలి విని ప్రక్కంట్లో క్రొత్తగా దిగిన క్రొత్త దంపతులు సుబ్రాహ్మణ్య- అలివేలు తారెత్తిపోయాడు. ఓ ఆడది అన్యాయంగా ఆహుతైపోతుంటే అలివేలు వెగ బార పడింది. వెరర చచ్చినోడు భార్యని ఎక్కడికో పంపేసి ఎవరినో బ్రావ్ చేసి రేప్ చేస్తున్నాడు కాబోయి! ఆనుకుని సుబ్రాహ్మణ్య “బావా వెళ్ళి అబలను ఆడుకో.” అని పురమాయించింది.

తమ శోభనాన్ని సగంలోనే ఆపేసి పూడి పోయే లుంగీని పూకబెరికేసి పుగ్రుడైపోయి ఎక్కువెట్టిన బాణంలా వెళ్ళి ప్రక్కంటి ఎంటు సామి ఇంటికెళ్ళి తలుపు బాదాడు....

అంతవరకు రేగిన రేపు శబ్దాలు నిక్కబ్బ పుయ్యాయి. ఎంతకీ తలుపు తెరుకోకపోయే సరిక హీరోలా తలుపుల్ని తన్నాడు. తిక్కన పూడి కంఠపడ్డాయి అవి. ఎదురుగా తనుచూసిన దృశ్యం చూసి ఆవాక్కయ్యాడు.... ఇద్దరాళ్ళో శరీరాన్ని తనలోనే కలుపుకున్న ఓ పెద్ద ఆడ కాయ ఎంకటసామిని క్రింద పడేసి పైక కూర్చుని వుంది. ఆవిడకు లంగా, జాకెట్టు లేక పోతే సుబ్రాహ్మణ్య తయపడి పరుగెత్తాలి న కాడే!

“ఏంటయ్యా! నీకేవన్నా గొనంపుండా! మొగుడు- పెళ్ళాలున్న యింటికి.... అర్ధరాత్రి- అదీ తలుపు పగలగొట్టి వచ్చి.... అట్లా గుడ్లవు గించి చూస్తావ్ సిగ్గులేమా!”

ఈసారి మరీ ఆశ్చర్యపోయాడు సుబ్రాహ్మణ్య. ఇంతలో అలివేలు కూడా వచ్చింది. “ఏం టమ్మా అలా వాగుతున్నావ్ నువ్వేకదా రక్షించ మని అరిచావ్. పోనీ పాపం అని లుంగీకూడా వదిలేసి మావారాసే.... ఆయన్నే తప్ప బద్ద న్నావ్!” కోపంగా అంది.

“అయ్యో మీరు కొత్తగా వచ్చారా తలీ! ఇది రోజూ ఇరిగే కంటే సుబ్రాహ్మణ్య- అలివేలు కల్పి కొళ్ళన్ మార్కు ఫేసు పెట్టారు ఈసారి!

“ఇదంతా నాఖర్కూ! ఈడు నా సొయాన తాలికట్టిన మొగుడే కాని... కోరిక తీరిసే మొగుడు కాదు.... తేషనో రేపులచేసి, చేసి నీరుగారిపోయి.... పెళ్ళాంకాడి కొచ్చేసరికి ఈ పే మర్చిపోతాడు.... తేషనో తెప్పష యింట్లో కొచ్చేసరికి చల్లబడిపోతుంటేని సూక్ష్మముక్కా లేసుకుంటాడు. అట్లాగయితే నేనెట్లా చచ్చేదిరో ఎంకన్నా అని ఏడిస్తే.... ఇదో.... ఈ బిడయా ఇచ్చాడు. ఎవర్నయినా రేపు చేసేయాలింటేనే అంకాళి.... తప్పదు.... నువ్వో పరాయి ఆడ దాని వసుకోవాలన్నా ఇంటిని చేషననుకోవాలన్నా! అప్పుడే వస్తుంది కిక్కు అని.... అప్పుట్టుంది నేను అరచి గీపెట్టడం.... ఆడు నన్ను బం వంతం చేసినట్టు చేయడం! అప్పటిగాని ఆడు ఎంగక పోవడం!! ఎందుకులేమ్మా నాగోడు..”

అంతవరకు ఎంకటసామిపెనే కూబొన్న అంకాళి కళ్ళు నీళ్ళెటుకుని తనగోడు గోడించుకుంది.

“భలే పోలీసువయ్యా! బుద్ధి పోనిమ్మకున్నావ్

కాదు.... పద.... పద అలివేలు.... రేపే మనం ఇల్లు మార్చదాం! లేకపోతే కాదిరోజులుంటే వాడు- వీరొత్తారని.... నేను ఎంకటసామినైతే నీవని కష్టం!” అన్నాడు. నవ్వుకుంటు అలివేలు సుబ్రాహ్మణ్య ననుసరించింది లుంగీతోబాటు—

(బుజాలు తడుముకుంటే అది నాపొరబాటు కాదు)

-ఎం.వి. సుబ్రమణ్యం
ఎ.ఎస్.ఎం, కలిసి-517234.